

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

AMERIKANAKITA (AMERICAN AKITA)

Alkuperämaa: Japani

Kehittäjämaa: USA

KÄYTTÖTARKOITUS: Seurakoira.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Great Japanese Dogin (ennen American Akita) alkuhistoria on sama kuin japanilaisen akitan. Akita Matageja (keskikokoinen karhunmetsästyskoira) käytettiin vuodesta 1603 lähtien Akitan alueella taistelukoirina. Vuoden 1868 jälkeen niitä risteytettiin tosien ja mastiffien kanssa, minkä seurauksena rodun koko kasvoi, mutta pystykorvatyypille ominaiset piirteet hävisivät. Koiratappelut kiellettiin vuonna 1908, mutta silti akita-rotua vaalittiin ja kehitettiin kookkaana japanilaisena rotuna. Tämän tuloksena yhdeksän rodun erinomaista yksilöä nimettiin vuonna 1931 kansallisarteiksi.

Toisen maailmansodan aikana (1939 – 1945) koirien nahkoja käytettiin yleisesti armeijan vaatteissa turkiksina. Poliisi määräsi kaikki koirat armeijan käytössä olevia saksanpaimenkoiria lukuunottamatta pyydystettäväksi ja takavarikoitaviksi. Jotkut kasvattajat yrittivät kiertää määräystä risteyttämällä koiriaan saksanpaimenkoirien kanssa. Toisen maailmansodan päättyessä akitojen lukumäärä oli vähentynyt jyrkästi. Rotu oli jakautunut kolmeen selvästi toisistaan erottuvaan tyyppiin: 1) karhunmetsästysakita, 2) taisteluakita ja 3) paimenkoira-akita, minkä vuoksi rodun tilanne oli hyvin sekava. Sodan jälkeen käynnistettiin elvytysohjelma, jolla pyrittiin takaisin puhdasrotuisuuteen. Amerikkalaiset sotilaat veivät kotimaahansa palatesaan mukanaan useita Dewa-linjan akitoja, joissa oli mastiffin ja saksanpaimenkoiran piirteitä. Amerikkalaiset kasvattajat ihastuivat niihin koska ne olivat

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 344
Hyväksytty: FCI 14.2.2001
SKL-FKK 8.6.2002

1/4

AMERIKANAKITA

2/4

älykkäitä ja kykenivät sopeutumaan erilaisiin oloihin. Niinpä rodun kasvattajien lukumäärä samoin kuin rodun suosio kasvoivat.

The Akita Club of America perustettiin vuonna 1956 ja Amerikan Kennelklubi (AKC) hyväksyi rodun (se merkittiin rotukirjaan ja sai oikeuden käydä näyttelyissä) lokakuussa 1972. AKC ja JKC (Japanin Kennelklubi) eivät kuitenkaan päässeet silloin yhteisymmärrykseen toistensa sukutaulujen hyväksymisestä ja siksi uusien verilinjoiden saaminen Japanista tyrehtyi. Siitä johtuen USA:n akitat kehittyivät huomattavan erilaisiksi alkuperämaan koiriin verrattuina. Ainutlaatuinen amerikkalainen tyyppi on pysynyt ominaispiirteiltään muuttumattomana vuodesta 1955. Se poikkeaa jyrkästi japanilaisesta akitasta, johon risteytettiin matagiakitoja tarkoitukseen elvyttää alkuperäinen puhdas rotu.

YLEISVAIKUTELMA: Suurikokoinen, vankka ja tasapainoinen koira, jolla on voimakas rakenne, tilava runko ja järeä luusto. Rodun erityispiirre on leveä, tylpän kolmion muotoinen pää, jossa on syvä kuono-osa, melko pienet silmät ja pystyt, eteenpäin lähes niskalinjan suuntaisesti kallistuneet korvat.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Säkäkorkeuden suhde rungon pituuteen on uroksilla 9 : 10 ja nartuilla 9 : 11. Rintakehän syvyys on puolet säkäkorkeudesta. Kirsun etäisyys otsapenkereestä verrattuna otsapenkereen etäisyyteen niskakyhmystä on 2 : 3.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Ystävällinen, tarkkaavainen, vastaanottavainen, omanarvontunteva, mukautuvainen ja peloton.

PÄÄ: Massiivinen, kuitenkin suhteessa rungon kokoon, ylhäältä katsottuna tylpän kolmion muotoinen; koiran ollessa rauhallinen pää on rypytön.

KALLO-OSA: Tasainen ja korvien välistä leveä. Matala otsauurre ulottuu korkealle otsaan.

OTSAPENGER: Selvästi havaittava, ei liian jyrkkä.

KIRSU: Leveä ja musta. Lievästi vaalentunut pigmentti sallitaan ainoastaan valkoisilla koirilla, musta on kuitenkin aina toivotuin.

KUONO-OSA: Leveä, syvä ja täyteläinen.

HUULET: Mustat, eivät riippuvat. Kieli on vaaleanpunainen.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Leuat eivät ole pyöreät, vaan tylpät, vahvat ja voimakkaat. Vahvat hampaat, säännöllinen ja täysi hampaisto. Leikkaava purenta on toivottu, mutta tasapurenta hyväksytään.

SILMÄT: Tummanruskeat, melko pienet, eivät ulkonevat, lähes kolmionmuotoiset. Silmäluomet ovat mustat ja tiiviit.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KORVAT: Kolmionmuotoiset, hieman pyöreäkärkiset, tyvestään leveät, eivät liian alas kiinnittyneet, pienet suhteessa pään kokoon. Korvan pituutta mitattaessa eteenpäin taivutetun korvan kärki koskettaa yläluomea. Korvat ovat tanakasti pystyssä ja sivulta katsottuna kallistuneet eteenpäin silmiä kohti niskalinjan suuntaisesti.

KAULA: Tanakka ja lihaksikas, mahdollisimman vähän löysää kaulanahkaa, suhteellisen lyhyt ja vähitellen lapoja kohti levenevä. Korostunut niskalinja liittyy sulavasti kallon takaosaan.

RUNKO: Korkeuttaan pitempi. Nahka ei ole liian ohut, liian tiukka eikä liian löysä.

SELKÄ: Tasainen.

LANNE: Kiinteälihaksinen.

RINTAKEHÄ: Leveä ja syvä; kylkiluut ovat selvästi kaarevat ja eturinta hyvin kehittynyt.

ALALINJA JA VATSA: Vatsalinja on kohtuullisen ylösvetäytynyt.

HÄNTÄ: Paksu ja tuuheakarvainen, ylös kiinnittynyt ja asennoltaan selän päällä tai kuvetta vasten; kolmeneljäsosa-, yksin- tai kaksinkertainen kierre, joka aina koskettaa selkälinjaa tai painuu sen alapuolelle. Kolmeneljäsosaltaan kiertyneen hännän pää laskeutuu selvästi kuvetta vasten. Hännän tyvi on paksu ja vahva. Viimeinen häntänikama ulottuu kintereeseen hännän ollessa riippuva tai alas vedetty. Hännän karvapeite on karheaa, suoraa ja tiheää, ei vähääkään töyhtömäistä.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat järeäluustoiset ja edestä katsottuna suorat.

LAVAT: Vahvat, voimakkaat, kohtuullisen viistot ja taakse sijoittuneet.

VÄLIKÄMMENET: Hieman eteenpäin viistot, noin 15°:n kulmassa pystysuoraan nähden.

KÄPÄLÄT: Eteenpäin suuntautuneet ns. kissankäpälät; selvästi kaareutuneet varpaat. Päkiät ovat paksut.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat vahvalihaksiset, leveys ja luusto ovat suhteessa eturaajoihin. Yleensä takaraajojen kannukset poistetaan.

REIDET: Vahvat, hyvin kehittyneet ja takaa katsottuna yhdensuuntaiset.

POLVET: Kohtuullisesti kulmautuneet.

KINTEREET: Matalat, eivät sisään- eivätkä ulospäin kiertyneet.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Voimakkaat ja maatavoittavat, kohtuullisen pitkä askel ja hyvä työntö. Takaraajat liikkuvat samassa linjassa kuin eturaajat. Selkä pysyy vahvana, kiinteänä ja tasaisena.

KARVAPEITE

KARVA: Kaksinkertainen karvapeite. Aluskarva on tiheää, pehmeää, tiivistä ja peitinkarvaa lyhyempää. Peitinkarva on suoraa ja karheaa tai jäykkää ja rungossa melko pystyä. Päässä, raajojen alaosassa ja korvissa karva on lyhyttä. Sään ja lantion kohdalla karva on suunnilleen 5 cm pitkää, eli hieman pitempää kuin muualla rungossa. Hännässä karva on pisintä ja tuuheinta.

VÄRI: Kaikki värit kuten punainen, kellanruskea, valkoinen jne. tai jopa läiskikäs (pinto) ja juovikas (brindle) ovat sallittuja. Värit ovat kirkkaat ja puhtaat, värimerkkit tasapainoisesti jakautuneet. Koiralla voi olla maski tai piirto. Yksivärisillä valkoisilla koirilla ei ole maskia. Pintovärisillä on valkoinen pohjaväri, jossa on suuria, tasaisesti jakautuneita, pään ja yli kolmanneksen rungosta peittäviä värimerkkejä. Aluskarva voi olla eri väristä kuin peitinkarva.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 66 - 71 cm, nartut 61 - 66 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Virheellinen sukupuolileima; kapea tai suippo pää; puuttuvat hampaat lukuunottamatta 2 P1:n ja/tai M3:n puuttumista; sini- tai mustapilkullinen kieli; vaaleat silmät; lyhyt häntä; sisään- tai uloskiertyneet kyynärpäät; viitteet kauluksesta tai hapsuista; arkuus ja äkäisyys.

VAKAVAT VIRHEET: Hentous ja kevyt luusto.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Vihaisuus tai sairaalloiset piirteet; pigmentittömiä alueita (perhoskirsu) tai täydellinen pigmentinpuute kirsussa; taittuneet, riippuvat tai laskostuneet korvat; ala- tai yläpurenta; sirpin muotoinen tai suora häntä; säkäkorkeus uroksilla alle 63,5 cm ja nartuilla alle 58,5 cm.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.